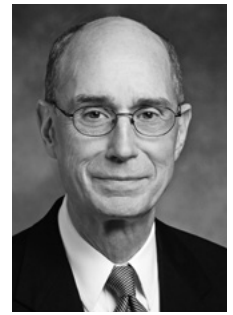

Președintele Henry B. Eyring
primul consilier în Prima Președinție

Fericire pentru cei pe care îi iubim

Cu toții dorim fericire pentru cei pe care îi iubim și le dorim să aibă parte de cât mai puțină suferință. Când citim relatările despre fericire – și suferință – din Cartea lui Mormon, inimile ne sunt tulburate în timp ce ne gândim la cei dragi. Iată o relatare adevărată despre o perioadă de fericire:

„Și s-a întâmplat că nu era niciun conflict în țară datorită dragostei lui Dumnezeu care trăiește în inimile oamenilor.

Și nu erau nici invidie, nici certuri, nici tumulturi, nici curvii, nici minciuni, nici crime sau alte feluri de necurățenii; și cu siguranță nu a putut să fie niciun popor mai fericit printre toate popoarele care au fost făcute de către mâna lui Dumnezeu”.

Apoi, citim:

„Și cât erau ei de binecuvântați! Căci Domnul i-a binecuvântat pe ei în toate faptele lor; da, și anume, au fost binecuvântați și au prosperat până când o sută zece ani au trecut; iar cei din prima generație de după Hristos au murit, iar în țară nu era niciun conflict” (4 Nefi 1:15-16, 18).

Ucenicii iubitori ai lui Hristos se roagă și acționează pentru ca o astfel de binecuvântare să fie primită de alții și de ei înșiși. Din relatările din Cartea lui Mormon și, pentru mulți dintre noi, din propria experiență, știm că darul fericirii poate fi dobândit. Știm că această cale către fericire este clar marcată. Știm, de asemenea, că menținerea fericirii nu este ușoară, decât dacă, așa cum a fost în cazul

nefiților după vizita Salvatorului, „dragostea lui Dumnezeu” trăiește în inimile noastre.

Acea dragoste exista în inimile nefiților pentru că ei au ținut legea care făcea posibil acest lucru. Rezumatul acelei legi se găsește în rugăciunile de împărtășanie, care încep cu o cerere sinceră către Tatăl nostru Ceresc iubitor. Ne rugăm cu inima plină de credință în Salvatorul nostru personal și având o dragoste profundă față de El. Ne luăm angajamentul în mod sincer, să luăm asupra noastră numele Lui, să ne amintim de El și să ținem toate poruncile Sale. În cele din urmă, ne exercităm credința ca Duhul Sfânt, al treilea membru al Dumnezeirii, să poată fi întotdeauna cu noi și să depună mărturie inimilor noastre despre Tatăl și Fiul Său Preaiubit (vezi D&L 20:77, 79).

Datorită însoțirii Duhului Sfânt, inimile noastre se pot schimba în așa măsură încât ajungem să dorim și acceptăm dragostea Tatălui nostru Ceresc și a Domnului Isus Hristos. Modul în care dragostea lui Dumnezeu poate să ajungă în inimile noastre este simplu, tot așa cum este și cel în care putem ajunge să n-o mai simțim în inimile noastre. De exemplu, o persoană poate să aleagă să se roage mai rar Tatălui Ceresc sau să nu plătească o zeciuială integrală sau să înceteze să se ospăteze din cuvântul lui Dumnezeu ori să ignore pe cei săraci și nevoiași.

Orice alegere de a nu ține poruncile Domnului poate face ca Spiritul să se retragă din inima noastră. Din cauza acestei pierderi, fericirea scade.

Fericirea pe care o dorim pentru cei dragi ai noștri depinde de alegerile lor. Oricât de mult am iubi un copil, un simpatizant sau ne-am iubi prietenii, nu-i putem forța să țină poruncile pentru a ajunge să fie demni ca Duhul Sfânt să le atingă inimile și să producă schimbări în ele.

Așadar, cel mai bun ajutor pe care îl putem oferi este orice lucru care-i determină pe cei pe care îi iubim să fie atenți la alegerile pe care le fac. Alma a făcut acest lucru prin intermediul unei invitații pe care ați putea s-o faceți și dumneavoastră:

„Să vă umiliți înaintea Domnului și să strigați numele Lui sfânt și să vegheați și să vă rugați fără răgaz pentru ca să nu fiți ademeniți mai presus decât ceea ce voi puteți duce și astfel să fiți conduși de către Spiritul Sfânt, devenind umili, blânzi, supuși, răbdători, plini de dragoste și de îndurare;

Având credință în Domnul; având speranța că veți primi viață veșnică; având întotdeauna dragostea de Dumnezeu în inimile voastre pentru ca să fiți înălțați în ziua din urmă și să intrați în odihna Lui” (Alma 13:28-29).

Mă rog ca cei pe care îi iubiți să accepte invitația inspirată de a alege calea către fericirea eternă.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Eyring ne învață că fericirea de care avem parte în viață depinde de hotărârile pe care le luăm. Pe măsură ce discutați acest mesaj, puteți să vă concentrați asupra lucrurilor pe care președintele Eyring a spus că putem alege să le facem (de exemplu: să ne rugăm, să muncim, să ne exercităm credința și să ne luăm angajamentul în mod sincer) pentru a ne conduce către acea cale a fericirii. Puteți să invitați pe cei cărora le predați să scrie două sau trei lucruri pe care doresc să le facă, lucruri care-i pot îndruma mai bine spre „calea către fericirea eternă”.

TINERI

Lucruri care duc către fericire

Președintele Eyring ne învață că „fericirea pe care o dorim pentru cei dragi ai noștri depinde de alegerile lor”.

Puteți citi despre efectul pe care alegerile le pot avea în exemplele lui Nefi, Laman și Lemuel. Laman și Lemuel au cântat și nu au dorit să țină poruncile (vezi 1 Nefi 2:12). Drept urmare, ei și urmașii lor au fost blestemați și alungați din prezența Domnului (vezi 2 Nefi 5:20-24). Nefi a ales să se supună poruncilor (vezi 1 Nefi 3:7) și, datorită acestui lucru, el și poporul său au „trăit în fericire” (2 Nefi 5:27).

Puteți alege să fiți neprihăniți și fericiți. Totuși, oamenii din jurul vostru vor continua, probabil, să facă alegeri greșite care duc la nefericire sau neliniște. Deși ei sunt cei care trebuie să ia acele hotărâri, exemplul vostru poartă să aibă o influență bună asupra alegerilor lor. Cum pot alegerile voastre să aducă fericire altora? Discutați cu membrii familiei voastre despre diferite moduri prin care puteți să aveți o influență pozitivă asupra celor din jurul vostru și să-i ajutați să se simtă fericiți.

COPII

Provocare la bunătate

Când Isus i-a vizitat pe oamenii de pe meleagurile Americane, El i-a învățat să se iubească unul pe altul și să fie buni. Ce poți să faci pentru a-L urma pe Isus și a-i iubi pe ceilalți? Iată câteva idei. Bifează fiecare provocare după ce ai îndeplinit-o.

- Pot îmbrățișa pe cineva care este trist.
- Pot sluji cuiva în secret.
- Pot citi sau viziona o cuvântare, din cadrul conferinței, despre faptul de a fi bun.
- Pot cânta familiei mele un cântec de la Societatea Primară.
- Pot să zâmbesc cuiva care pare să se simtă singur.
- Eu pot _____.
- Eu pot _____.

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/15. Aprobarea traducerii: 6/15. Titlul original: *First Presidency Message, January 2016*. Romanian. 12861 171

Familia: o declarație oficială către lume

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod înțelegerea doctrinei despre familie le binecuvântează pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Credință, familie, alinare

Vorbind despre Adunarea Generală a Societății de Alinare din anul 1995, în cadrul căreia președintele Gordon B. Hinckley (1910-2008) a citit pentru prima dată „Familia: o declarație oficială către lume”, Bonnie L. Oscarson, președinta generală a Tinerelor Fete, a spus: „Am fost recunoscători și am prețuit claritatea, simplitatea și adevărul acestui document inspirat... Declarația oficială despre familie a devenit etalonul nostru pentru judecarea filosofilor lumii și eu depun mărturie că principiile enunțate în această declarație sunt la fel de adevărate astăzi cum au fost când ne-au fost prezentate de un profet al lui Dumnezeu cu 20 de ani în urmă”¹.

„Din declarația despre familie”, spune mai departe Carole M. Stephens, prima consilieră în cadrul președinției generale a Societății de Alinare, „noi învățăm: «În existența lor premuritoare, fiii și fiicele de spirit L-au cunoscut și L-au preaslăvit pe Dumnezeu ca Tată al lor Etern»²...

Noi aparținem familiei lui Dumnezeu și această familie are nevoie de noi.”³

Trăim într-o perioadă în care părinții trebuie să-și protejeze căminele și familiile. „Familia: o declarație oficială către lume” ne poate îndruma.

Scripturi suplimentare

Mosia 8:16-17;

Doctrină și legăminte 1:38

Povestiri despre oameni în viață

„Lee Mei Chen Ho din Episcopia a treia Tao Yuan, Țărușul Tao Yuan, Taiwan, a spus că declarația a învățat-o că relațiile de familie ajută la dezvoltarea caracteristicilor divine, cum ar fi credința, răbdarea și dragostea. «Când încerc să mă perfecționez conform declarației, am parte de fericire adevărată», a spus dânsa”⁴.

Barbara Thompson, care a fost prezentă când declarația a fost citită pentru prima dată, iar ulterior a slujit în calitate de consilieră în cadrul Președinției Generale a Societății

de Alinare, a spus: „Am crezut pentru o clipă că [declarația despre familie] nu prea mi se adresa, deoarece nu eram căsătorită și nu aveam copii. Dar, aproape instantaneu, m-am gândit: «De fapt, mi se adresează. Sunt membră a unei familii. Sunt fiică, soră, mătușă, verișoară, nepoată și strănepoată... Chiar dacă aș fi singura membră în viață a familiei mele, sunt totuși membră a familiei lui Dumnezeu»”⁵.

NOTE

1. Bonnie L. Oscarson, „Apărătoare ale declarației oficiale”, *Liahona*, mai 2015, p. 14-15.
2. „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, nov. 2010, p. 129.
3. Carole M. Stephens, „Dumnezeu ne-a dat o familie”, *Liahona*, mai 2015, p. 11.
4. Nicole Seymour, „Familia: o declarație oficială către lume» împlinește 10 ani, *Liahona*, nov. 2005, p. 127.
5. Barbara Thompson, în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 148.

Gândiți-vă

În ce mod este „Familia: o declarație oficială către lume” un document valabil pentru zilele noastre?